

III

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει της συνθήκης ΕΕ)

ΠΡΑΞΕΙΣ ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ V ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΕ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ 2008/944/ΚΕΠΠΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 8ης Δεκεμβρίου 2008

για τον καθορισμό κοινών κανόνων που διέπουν τον έλεγχο των εξαγωγών στρατιωτικής τεχνολογίας και εξοπλισμού

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 15,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Τα κράτη μέλη προτίθενται να αξιοποιήσουν τα κοινά κριτήρια που συμφωνήθηκαν κατά τα Ευρωπαϊκά Συμβούλια του Λουξεμβούργου και της Λισαβόνας το 1991 και το 1992, καθώς και τον κώδικα συμπεριφοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις εξαγωγές όπλων που υιοθέτησε το Συμβούλιο το 1998.
- (2) Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν την ιδιαίτερη ευθύνη των κρατών που εξάγουν στρατιωτική τεχνολογία και εξοπλισμό.
- (3) Τα κράτη μέλη είναι αποφασισμένα να θέσουν υψηλά κοινά πρότυπα τα οποία θα πρέπει να θεωρούνται ως το ελάχιστο επίπεδο για τη διαχείριση και τον περιορισμό των μεταφορών στρατιωτικής τεχνολογίας και εξοπλισμού από όλα τα κράτη μέλη, και να ενισχύσουν την ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών, ώστε να επιτευχθεί μεγαλύτερη διαφάνεια.
- (4) Τα κράτη μέλη είναι αποφασισμένα να αποτρέψουν την εξαγωγή στρατιωτικής τεχνολογίας και εξοπλισμού που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για εσωτερική καταστολή ή διεθνείς επιθετικές ενέργειες, ή να συμβάλει σε περιφερειακή αποσταθεροποίηση.
- (5) Τα κράτη μέλη σκοπεύουν να ενισχύσουν τη συνεργασία και να προάγουν τη σύγκλιση στον τομέα των εξαγωγών στρατιωτικής τεχνολογίας και εξοπλισμού, στα πλαίσια της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας (ΚΕΠΠΑ).
- (6) Ελήφθησαν συμπληρωματικά μέτρα κατά των παρανόμων μεταφορών, υπό τη μορφή του προγράμματος της ΕΕ για

την πρόληψη και την καταπολέμηση του λαθρεμπορίου συμβατικών όπλων.

- (7) Το Συμβούλιο ενέκρινε στις 12 Ιουλίου 2002 την κοινή δράση 2002/589/ΚΕΠΠΑ σχετικά με τη συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην καταπολέμηση της αποσταθεροποιητικής συσσώρευσης και διάδοσης φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού⁽¹⁾.
- (8) Το Συμβούλιο καθόρισε στις 23 Ιουνίου 2003 την κοινή θέση 2003/468/ΚΕΠΠΑ⁽²⁾ σχετικά με τον έλεγχο της διαμεσολάβησης με αντικείμενο όπλα.
- (9) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε το Δεκέμβριο 2003 στρατηγική κατά της διάδοσης όπλων μαζικής καταστροφής, και το Δεκέμβριο 2005 στρατηγική καταπολέμησης της παράνομης συσσώρευσης και εμπορίας φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού, και των πυρομαχικών τους, πράγμα που υποδηλώνει ένα αυξημένο κοινό ενδιαφέρον των κρατών μελών της ΕΕ για μια συντονισμένη προσέγγιση του ελέγχου των εξαγωγών στρατιωτικής τεχνολογίας και εξοπλισμού.
- (10) Το 2001 εγκρίθηκε το πρόγραμμα δράσης του ΟΗΕ για την πρόληψη, καταπολέμηση και εξάλειψη του παράνομου εμπορίου φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού σε όλες τις πτυχές του.
- (11) Το 1992 θεσπίστηκε το μητρώο συμβατικών όπλων των Ηνωμένων Εθνών.
- (12) Τα κράτη έχουν το δικαίωμα να μεταβιβάζουν τα μέσα αυτοάμυνας, σύμφωνα με το δικαίωμα της αυτοάμυνας που αναγνωρίζεται από το Χάρτη του ΟΗΕ.
- (13) Αναγνωρίζεται ότι τα κράτη μέλη επιθυμούν να διατηρήσουν μια αμυντική βιομηχανία ως μέρος της βιομηχανικής υποδομής τους καθώς και της αμυντικής τους προσπάθειας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 191 της 19.7.2002, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 156 της 25.6.2003, σ. 79.

- (14) Η ενίσχυση της ευρωπαϊκής αμυντικής τεχνολογικής και βιομηχανικής βάσης που συμβάλλει στην εφαρμογή της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, ιδίως δε στην κοινή ευρωπαϊκή πολιτική ασφαλείας και άμυνας, θα πρέπει να συνοδεύεται από τη συνεργασία και τη σύγκλιση στον τομέα της στρατιωτικής τεχνολογίας και του εξοπλισμού.
- (15) Τα κράτη μέλη σκοπεύουν να ενισχύσουν την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορά τον έλεγχο των εξαγωγών στρατιωτικής τεχνολογίας και εξοπλισμού, μέσω της υιοθέτησης της παρούσας κοινής θέσης η οποία επικαιροποιεί και αντικαθιστά τον κώδικα συμπεριφοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις εξαγωγές όπλων, ο οποίος θεσπίστηκε από το Συμβούλιο στις 8 Ιουνίου 1998.
- (16) Στις 13 Ιουνίου 2000, το Συμβούλιο ενέκρινε τον Κοινό Στρατιωτικό Κατάλογο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο οποίος επανεξετάζεται τακτικά, λαμβανομένων υπόψη, κατά περίπτωση, παρόμοιων εθνικών και διεθνών καταλόγων ⁽¹⁾.
- (17) Η Ένωση πρέπει να διασφαλίσει τη συνοχή του συνόλου της εξωτερικής της δράσης στο πλαίσιο των εξωτερικών της σχέσεων, σύμφωνα με το άρθρο 3 δεύτερη παράγραφος της συνθήκης. Στα πλαίσια αυτά, το Συμβούλιο σημειώνει την πρόταση της Επιτροπής για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1334/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 2000, περί κοινοτικού συστήματος ελέγχου των εξαγωγών ειδών και τεχνολογίας διπλής χρήσης, ώστε να καταστεί σύμφωνος με τα οικεία άρθρα της παρούσας κοινής θέσης ⁽²⁾,

ΥΙΟΘΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ:

Άρθρο 1

1. Κάθε κράτος μέλος αξιολογεί τις αιτήσεις που του υποβάλλονται για άδειες εξαγωγής ειδών του Κοινού Στρατιωτικού Καταλόγου της ΕΕ που αναφέρεται στο άρθρο 12, κατά περίπτωση, βάσει των κριτηρίων του άρθρου 2.
2. Οι αιτήσεις για άδειες εξαγωγής τις οποίες αναφέρει η παράγραφος 1 περιλαμβάνουν:
- αιτήσεις για άδειες ενσώματης εξαγωγής, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που αποσκοπούν στην παραγωγή στρατιωτικού εξοπλισμού σε τρίτες χώρες βάσει αδειών,
 - αιτήσεις για άδειες διαμεσολάβησης,
 - αιτήσεις για άδειες «διαμετακόμισης» ή «μεταφόρτωσης»,
 - αιτήσεις για άδειες άυλης μεταφοράς λογισμικού και τεχνολογίας μέσω π.χ. ηλεκτρονικών μέσων, φαξ ή τηλεφώνου.

⁽¹⁾ Τροποποιήθηκε για τελευταία φορά στις 10 Μαρτίου 2008, ΕΕ C 98 της 18.4.2008, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 159 της 30.6.2000, σ. 1.

Η νομοθεσία των κρατών μελών υποδεικνύει σε ποια περίπτωση απαιτείται άδεια εξαγωγής όσον αφορά τις αιτήσεις αυτές.

Άρθρο 2

Κριτήρια

1. Πρώτο κριτήριο: ο σεβασμός των διεθνών υποχρεώσεων και δεσμεύσεων των κρατών μελών, και ιδίως των κυρώσεων που θεσπίζει το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ ή η Ευρωπαϊκή Ένωση, των συμφωνιών αποτροπής της διάδοσης και άλλων συμφωνιών, καθώς και άλλων διεθνών υποχρεώσεων.

Άδειες εξαγωγής δεν θα πρέπει να χορηγούνται, εάν η έγκριση αντιβαίνει, μεταξύ άλλων, προς:

- α) τις διεθνείς υποχρεώσεις των κρατών μελών και τις δεσμεύσεις τους να επιβάλλουν τους αποκλεισμούς όπλων των Ηνωμένων Εθνών, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη,
 - β) τις διεθνείς υποχρεώσεις των κρατών μελών δυνάμει της συνθήκης αποτροπής της διάδοσης των πυρηνικών όπλων, της σύμβασης για τα βιολογικά και τοξικά όπλα και της σύμβασης για τα χημικά όπλα,
 - γ) τις δεσμεύσεις των κρατών μελών να μην εξάγουν κανενός είδους νάρκες κατά προσωπικού,
 - δ) τις δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει τα κράτη μέλη στα πλαίσια της ομάδας της Αυστραλίας, του καθεστώτος ελέγχου της πυραυλικής τεχνολογίας, της επιτροπής Zangger, της ομάδας πυρηνικών προμηθευτών, της συμφωνίας Wassenaar και του κώδικα συμπεριφοράς της Χάγης κατά της διάδοσης των βαλλιστικών πυραύλων.
2. Δεύτερο κριτήριο: ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα τελικού προορισμού και σεβασμός του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου από τη χώρα τελικού προορισμού.
- Αφού αξιολογήσουν τη στάση της αποδέκτριας χώρας έναντι συναφών αρχών καθιερωμένων δυνάμει διεθνών πράξεων περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τα κράτη μέλη:
- α) δεν χορηγούν άδεια εξαγωγής, εφόσον υπάρχει σαφής κίνδυνος η προς εξαγωγή στρατιωτική τεχνολογία ή ο εξοπλισμός να χρησιμοποιηθούν για εσωτερική καταστολή,
 - β) εξετάζοντας κάθε περίπτωση χωριστά και λαμβάνοντας υπόψη τους τη φύση της στρατιωτικής τεχνολογίας ή του εξοπλισμού, προβαίνουν, με ιδιαίτερη προσοχή και επιμέλεια, στην έκδοση αδειών για εξαγωγή προς χώρες όπου έχουν διαπιστωθεί από τα αρμόδια όργανα των Ηνωμένων Εθνών, από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή από το Συμβούλιο της Ευρώπης σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Για τους λόγους αυτούς, στην τεχνολογία και τον εξοπλισμό που ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν για εσωτερική καταστολή θα περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, και η τεχνολογία και ο εξοπλισμός για τους οποίους υπάρχουν στοιχεία ότι ίδιοι ή παρεμφερείς έχουν χρησιμοποιηθεί για εσωτερική καταστολή από τον τελικό χρήστη για τον οποίο προορίζονται, καθώς και η τεχνολογία και ο εξοπλισμός για τους οποίους ευλόγως πιστεύεται ότι θα εκτραπούν από τη δηλωθείσα τελική χρήση ή το δηλωθέντα τελικό χρήστη τους και θα χρησιμοποιηθούν για εσωτερική καταστολή. Σύμφωνα με τον άρθρο 1 της παρούσας κοινής θέσης, η φύση της τεχνολογίας ή του εξοπλισμού θα εξετάζεται προσεκτικά, ιδίως όταν η τεχνολογία ή ο εξοπλισμός προορίζονται για σκοπούς εσωτερικής ασφαλείας. Στην εσωτερική καταστολή περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, τα βασανιστήρια και άλλοι τρόποι σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, οι αυθαίρετες ή με συνοπτικές διαδικασίες εκτελέσεις, οι εξαφανίσεις, οι αυθαίρετες κρατήσεις ή άλλες σημαντικές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, όπως ορίζονται από σχετικές διεθνείς πράξεις περί των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μεταξύ των οποίων είναι η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα.

— Αφού αξιολογήσουν τη στάση της αποδέκτριας χώρας έναντι συναφών αρχών καθιερωμένων δυνάμει πράξεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, τα κράτη μέλη:

γ) δεν χορηγούν άδεια εξαγωγής, εφόσον υπάρχει σαφής κίνδυνος η προς εξαγωγή στρατιωτική τεχνολογία ή ο εξοπλισμός να χρησιμοποιηθούν στη διάπραξη σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

3. Τρίτο κριτήριο: η εσωτερική κατάσταση στη χώρα τελικού προορισμού, ως αποτέλεσμα της ύπαρξης εντάσεων ή ένοπλων συγκρούσεων.

Τα κράτη μέλη δεν χορηγούν άδεια εξαγωγής στρατιωτικής τεχνολογίας ή εξοπλισμού που προκαλούν ή παρατείνουν ένοπλες συγκρούσεις ή επιτείνουν υφιστάμενες εντάσεις ή συγκρούσεις στη χώρα τελικού προορισμού.

4. Τέταρτο κριτήριο: η διασφάλιση της περιφερειακής ειρήνης, ασφαλείας και σταθερότητας.

Τα κράτη μέλη δεν χορηγούν άδεια εξαγωγής, εφόσον υπάρχει σαφής κίνδυνος ο επίδοξος αποδέκτης να χρησιμοποιήσει την προς εξαγωγή στρατιωτική τεχνολογία ή τον εξοπλισμό επιθετικά έναντι άλλης χώρας ή για να υποστηρίξει διά της βίας εδαφικές διεκδικήσεις. Κατά την εκτίμηση αυτών των κινδύνων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τους μεταξύ άλλων:

α) την ύπαρξη ή πιθανότητα ένοπλης σύγκρουσης μεταξύ της αποδέκτριας και άλλης χώρας,

β) διεκδίκηση εδάφους γειτονικής χώρας, την οποία κατά το παρελθόν ο αποδέκτης προσπάθησε ή απείλησε να επιτύχει με βία μέσα,

γ) την πιθανότητα χρησιμοποίησης της στρατιωτικής τεχνολογίας ή του εξοπλισμού για άλλους σκοπούς πέραν της νόμιμης εθνικής άμυνας και ασφαλείας του αποδέκτη,

δ) την ανάγκη να μην επηρεασθεί δυσμενώς η σταθερότητα στην περιοχή κατά σημαντικό τρόπο.

5. Πέμπτο κριτήριο: η εθνική ασφάλεια των κρατών μελών και των εδαφών, οι εξωτερικές σχέσεις των οποίων αποτελούν ευθύνη κράτους μέλους, καθώς και των φίλιων και συμμάχων χωρών.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη:

α) την ενδεχόμενη επίδραση της προς εξαγωγή στρατιωτικής τεχνολογίας ή του εξοπλισμού στα συμφέροντα άμυνας και ασφαλείας των ιδίων καθώς και άλλων κρατών μελών και των φίλιων και συμμάχων χωρών, αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα ότι αυτός ο παράγοντας δεν επηρεάζει την εφαρμογή των κριτηρίων που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη διασφάλιση της περιφερειακής ειρήνης, ασφαλείας και σταθερότητας,

β) τον κίνδυνο να χρησιμοποιηθεί η στρατιωτική τεχνολογία ή ο εξοπλισμός κατά των δυνάμεών τους ή των δυνάμεων άλλων κρατών μελών και των φίλιων και συμμάχων χωρών.

6. Έκτο κριτήριο: η συμπεριφορά της αγοράστριας χώρας έναντι της διεθνούς κοινότητας, όσον αφορά ιδιαίτερα τη στάση της έναντι της τρομοκρατίας, το χαρακτήρα των συμμαχιών της και το σεβασμό του διεθνούς δικαίου.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τους, μεταξύ άλλων, τη διαγωγή της αγοράστριας χώρας όσον αφορά:

α) την υποστήριξη ή ενθάρρυνση από αυτήν της τρομοκρατίας και του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος,

β) τη συμμόρφωσή της προς τις διεθνείς δεσμεύσεις που έχει αναλάβει, ιδίως για τη μη χρήση βίας, και προς το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο,

γ) τη δέσμευσή της υπέρ της αποτροπής της διάδοσης και υπέρ άλλων τομέων του ελέγχου των εξοπλισμών και του αφοπλισμού, ιδίως την υπογραφή, την επικύρωση και την εφαρμογή συναφών συμβάσεων περί ελέγχου των εξοπλισμών και περί αφοπλισμού που αναφέρονται στο στοιχείο β) του πρώτου κριτηρίου.

7. Έβδομο κριτήριο: η ύπαρξη κινδύνου να εκτραπεί η στρατιωτική τεχνολογία ή ο εξοπλισμός μέσα στην αγοράστρια χώρα ή να επανεξαχθεί υπό ανεπιθύμητους όρους.

Κατά την αξιολόγηση της επίδρασης της προς εξαγωγή στρατιωτικής τεχνολογίας ή του εξοπλισμού στην αποδέκτρια χώρα και του κινδύνου να εκτραπεί αυτή η τεχνολογία ή ο εξοπλισμός προς ανεπιθύμητο τελικό χρήστη ή ανεπιθύμητη τελική χρήση, εξετάζονται τα εξής:

- α) τα συμφέροντα νόμιμης άμυνας και εσωτερικής ασφάλειας της αποδέκτριας χώρας, συμπεριλαμβανομένης τυχόν συμμετοχής σε δραστηριότητα των Ηνωμένων Εθνών ή άλλη ειρηνευτική δραστηριότητα,
- β) η τεχνική ικανότητα της αποδέκτριας χώρας να χρησιμοποιήσει αυτή την τεχνολογία ή τον εξοπλισμό,
- γ) η ικανότητα της αποδέκτριας χώρας να ελέγχει αποτελεσματικά τις εξαγωγές,
- δ) ο κίνδυνος επανεξαγωγής της τεχνολογίας ή του εξοπλισμού σε ανεπιθύμητους προορισμούς και το ιστορικό της αποδέκτριας χώρας όσον αφορά την τήρηση των κανόνων περί επανεξαγωγής ή περί συγκατάθεσης πριν την επανεξαγωγή, που το κράτος μέλος εξαγωγής θεωρεί σκόπιμο να επιβάλει,
- ε) ο κίνδυνος εκτροπής της τεχνολογίας ή του εξοπλισμού προς τρομοκρατικές οργανώσεις ή μεμονωμένους τρομοκράτες,
- στ) ο κίνδυνος ανάδρομης τεχνικής έρευνας ή ακούσιας μεταφοράς τεχνολογίας.

8. Όγδοο κριτήριο: η συμβατότητα των εξαγωγών της στρατιωτικής τεχνολογίας ή του εξοπλισμού με τις τεχνικές και οικονομικές δυνατότητες της αποδέκτριας χώρας, λαμβανομένου υπόψη ότι είναι σκόπιμο τα κράτη να καλύπτουν τις θεμιτές ανάγκες ασφάλειας και άμυνας τους με την ελάχιστη παροχέτευση ανθρώπινων και οικονομικών πόρων για τους εξοπλισμούς.

Υπό το φως των πληροφοριών που παρέχονται από αρμόδιες πηγές όπως το Πρόγραμμα Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών, η Διεθνής Τράπεζα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, τα κράτη μέλη συνεκτιμούν κατά πόσον η σχεδιαζόμενη εξαγωγή πρόκειται να παρακωλύσει σε σημαντικό βαθμό την αιεφόρο ανάπτυξη της αποδέκτριας χώρας. Στη συνάρτηση αυτή εξετάζονται τα σχετικά επίπεδα των στρατιωτικών και των κοινωνικών δαπανών της αποδέκτριας χώρας, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τους οιαδήποτε ενωσιακή ή διμερή βοήθεια.

Άρθρο 3

Η παρούσα κοινή θέση δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να εφαρμόζουν πιο περιοριστικές εθνικές πολιτικές.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν λεπτομερή στοιχεία για τις αιτήσεις χορήγησης άδειας εξαγωγής που έχουν απορρίψει σύμφωνα με τα κριτήρια της παρούσας κοινή θέσης, μαζί με αιτιολόγηση της

απόρριψης των αιτήσεων. Προτού ένα κράτος μέλος χορηγήσει άδεια, εφόσον έχει απορριφθεί από άλλο κράτος μέλος ή άλλα κράτη μέλη άδεια για μια κατ' ουσία ταυτόσημη συναλλαγή κατά την τελευταία τριετία, προβαίνει σε διαβουλεύσεις με το κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη που αρνήθηκαν τη χορήγηση της άδειας (των αδειών). Εάν μετά τις διαβουλεύσεις, το κράτος μέλος αποφασίσει, παρά ταύτα, να χορηγήσει την άδεια, το γνωστοποιεί στο κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη που αρνήθηκαν την άδεια (τις άδειες), αιτιολογώντας διεξοδικά την απόφασή του.

2. Η απόφαση μεταφοράς ή μη οιασδήποτε στρατιωτικής τεχνολογίας ή εξοπλισμού παραμένει στην εθνική διακριτική ευχέρεια κάθε κράτους μέλους. Θεωρείται ότι υπάρχει απόρριψη αίτησης άδειας όταν το κράτος μέλος αρνείται να επιτρέψει την πώληση ή εξαγωγή της οικείας στρατιωτικής τεχνολογίας ή του εξοπλισμού, ενώ η πώληση αυτή ή η σύναψη σχετικής σύμβασης θα είχε πραγματοποιηθεί υπό άλλες συνθήκες. Για τους σκοπούς αυτούς, η κοινοποιήσιμη άρνηση είναι δυνατόν, σύμφωνα με τις εθνικές διαδικασίες, να περιλαμβάνει άρνηση άδειας για έναρξη διαπραγματεύσεων ή αρνητική απάντηση σε επίσημη αρχική έρευνα για συγκεκριμένη παραγγελία.

3. Τα κράτη μέλη τηρούν εμπιστευτικές τις απορρίψεις αδειών και διαβουλεύσεις και δεν τις χρησιμοποιούν για την απόκτηση εμπορικού πλεονεκτήματος.

Άρθρο 5

Οι άδειες εξαγωγής χορηγούνται μόνον βάσει της εκ των προτέρων αξιόπιστης γνώσης της τελικής χρήσης στη χώρα του τελικού προορισμού. Προς τούτο απαιτείται εν γένει ενδεδειγμένη εξέταση του πιστοποιητικού του τελικού χρήστη ή των σχετικών εγγράφων τεκμηρίωσης ή/και κάποια μορφή επίσημης εξουσιοδότησης από τη χώρα του τελικού προορισμού. Κατά την αξιολόγηση των αιτήσεων για άδειες εξαγωγής στρατιωτικής τεχνολογίας ή εξοπλισμού με σκοπό την παραγωγή σε τρίτες χώρες, τα κράτη μέλη λαμβάνουν ειδικότερα υπόψη τους την πιθανή χρησιμοποίηση του τελικού προϊόντος στη χώρα παραγωγής και τον κίνδυνο πιθανής εκτροπής του τελικού προϊόντος ή εξαγωγής του σε ανεπιθύμητο τελικό χρήστη.

Άρθρο 6

Με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1334/2000, τα κριτήρια του άρθρου 2 της παρούσας κοινής θέσης και η διαδικασία διαβούλευσης που προβλέπεται στο άρθρο 4 πρέπει να ισχύουν και για τα αγαθά και τις τεχνολογίες διπλής χρήσης που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1334/2000, όταν υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι ο τελικός χρήστης αυτών των αγαθών και τεχνολογιών θα είναι οι ένοπλες δυνάμεις ή οι δυνάμεις εσωτερικής ασφάλειας ή παρόμοιοι φορείς στην αποδέκτρια χώρα. Στην παρούσα κοινή θέση, οι αναφορές στη στρατιωτική τεχνολογία και τον εξοπλισμό θεωρείται ότι περιλαμβάνουν και τα αγαθά και τις τεχνολογίες διπλής χρήσης.

Άρθρο 7

Προκειμένου να καταστεί όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερη η παρούσα κοινή θέση, τα κράτη μέλη εργάζονται στα πλαίσια της ΚΕΠΠΑ για να ενισχύσουν τη συνεργασία τους και να προάγουν τη σύγκλιση τους στον τομέα των εξαγωγών στρατιωτικής τεχνολογίας και εξοπλισμού.

Άρθρο 8

1. Κάθε κράτος μέλος διαβιβάζει στα άλλα κράτη μέλη, εμπιστευτικά, ετήσια έκθεση σχετικά με τις εξαγωγές στρατιωτικής τεχνολογίας και εξοπλισμού που πραγματοποιεί, και την εφαρμογή της παρούσας κοινής θέσης.

2. Ετήσια έκθεση της ΕΕ, βασισμένη στις συμβολές όλων των κρατών μελών, υποβάλλεται στο Συμβούλιο και δημοσιεύεται στη σειρά «C» της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

3. Επιπλέον, κάθε κράτος μέλος που εξάγει τεχνολογία ή εξοπλισμό αναγραφόμενο στον Κοινό Στρατιωτικό Κατάλογο της ΕΕ, δημοσιεύει εθνική έκθεση των εξαγωγών στρατιωτικής τεχνολογίας και εξοπλισμού που πραγματοποιεί, το περιεχόμενο της οποίας είναι σύμφωνο με την εθνική νομοθεσία, ανάλογα με την περίπτωση, και παρέχει πληροφορίες για την ετήσια έκθεση της ΕΕ σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας κοινής θέσης, όπως προβλέπεται από τις οδηγίες χρήσης.

Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη, εφόσον χρειάζεται, εκτιμούν από κοινού, μέσω του πλαισίου της ΚΕΠΠΑ, την κατάσταση των ενδεχόμενων ή υφιστάμενων αποδεκτών των εξαγωγών στρατιωτικής τεχνολογίας και εξοπλισμού από κράτη μέλη, υπό το φως των αρχών και κριτηρίων της παρούσας κοινής θέσης.

Άρθρο 10

Αν και τα κράτη μέλη δύνανται, ενδεχομένως, να λαμβάνουν επίσης υπόψη τους την επίπτωση των σχεδιαζόμενων εξαγωγών στα οικονομικά, κοινωνικά, εμπορικά και βιομηχανικά συμφέροντά τους, οι παράγοντες αυτοί δεν πρέπει να επηρεάζουν την εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων.

Άρθρο 11

Τα κράτη μέλη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να παρτρύνουν και άλλα κράτη που εξάγουν στρατιωτική τεχνολογία ή εξοπλισμό να εφαρμόζουν τα κριτήρια της παρούσας κοινής θέσης. Ανταλλάσσουν δε τακτικά εμπειρίες με τις τρίτες χώρες που εφαρμόζουν αυτά τα κριτήρια, όσον αφορά τις πολιτικές ελέγχου των

εξαγωγών στρατιωτικής τεχνολογίας και εξοπλισμού και την εφαρμογή των κριτηρίων.

Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η εθνική τους νομοθεσία τους επιτρέπει να ελέγχουν τις εξαγωγές της τεχνολογίας και των εξοπλισμών που περιλαμβάνει ο Κοινός Στρατιωτικός Κατάλογος της ΕΕ. Ο Κοινός Στρατιωτικός Κατάλογος της ΕΕ αποτελεί το σημείο αναφοράς για τους εθνικούς καταλόγους στρατιωτικής τεχνολογίας και εξοπλισμού των κρατών μελών, αλλά δεν τους υποκαθιστά άμεσα.

Άρθρο 13

Οι οδηγίες χρήσης του ευρωπαϊκού κώδικα συμπεριφοράς για τις εξαγωγές στρατιωτικού εξοπλισμού, οι οποίες επανεξετάζονται τακτικά, χρησιμεύουν ως κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή της παρούσας κοινής θέσης.

Άρθρο 14

Η παρούσα κοινή θέση τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία υιοθέτησής της.

Άρθρο 15

Η παρούσα κοινή θέση επανεξετάζεται τρία έτη μετά την υιοθέτησή της.

Άρθρο 16

Η παρούσα κοινή θέση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες, 8 Δεκεμβρίου 2008.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

B. KOUCHNER